

Hece Vezni Şiir Yarşması Üçüncüsü

Nihat MALKOC

Rumuz: Bengisu

ULULAR MENZİLİNDE

Anadolu hoşgörü, kardeşlik mayesidir
Bir ve beraber olmak hayatın gayesidir
Huzura gark oluruz Yunus'un ikliminde
Hepimiz bir ilmeğiz kardeşlik kiliminde
Yunus Emre sırtladı insanlık davasını
Temelden sağlam tuttu sevginin yuvasını
Nefreti ömür boyu dostluğa ram eyledi
Hak katında yüceldi, yoktan ikram eyledi
Bir mum yaktı gönlünce, geceyi sabah kıldı
Elifçe dimdik durdu, gönlünü dergâh kıldı
Sevginin gemisiyle aşılır okyanuslar
Bu ölümlü dünyada ölümsüzdür Yunuslar

Bir tebessüm düzeltir bozulan araları
Sevgi iyileştirir onulmaz yaraları
Kâinat tuz buz olur, yüreklerin âhında
Kardeşlikler bâkidir erenler dergâhında
Bektaşî öğretisi umutlara kanattır
Sevgi, Koca Yunus'ta şaha kalkmış bir attır
Komşumuz aç yatarsa o gece uyumayız
Zifiri gecelerde gönül göğünde ay'ız
Bektaşî tekkesinde semaha durur pirlere
Gözyaşıyla yıkanır, el hak arınır kirler

Aşk gençlik iksiridir, ruhu kocaltan kindir
Kavgayı bitirir o, zülfikârdan keskindir
Cömertlik altın oksa, Ahi Evran bir yaydır
Nefret kara geceyse, sevgi bir dolunaydır
Aşkla yücelir hisler, aşkla var olur insan
Gönül aşkla genişler, aşksız dar olur insan
Sevgi aşikâr eyler Yunus'un gizlerini
Zaman denilen silgi, silemez izlerini
Sevgi bir çilingirdir, mukaddes bir eşiktir
İnsanlığı büyüten altından bir beşiktir

Nefret kara gecedir, sevgi nehardır bize
Cimriler karakıştır, cömert bahardır bize
Yolunun yolcusuyuz, Hacı Bektaş Veli'nin
Feyzi üstümüzdedir Hakk'a açık elinin
Ruhun ışığı söner, aşk çekilende dara
Mahviyet şahikası, zirvesidir müdârâ
Yürüyen pişman olmaz, uluların izinde

Boğulanı duymadık hoşgörü denizinde
Sevenlerin yüreği sırça köşkten evlâdır
Taş kesilen kalpleri yumuşatan Mevlâ'dır
Hoşgörüde kutuptur, yoktur dünyada eşi
Isıtır içimizi Hacı Bektaş güneşi
Söylenen her lakırdı kötülerde zem olur
Erenlerin dilinde her söz bir zezem olur
Zafere götüren aşk; savaş değil, cenk değil
Öldürenle yaşatan birbirine denk değil
Hasretle karılmıştır, harcımız sevgi bizim
Ödememiz gereken borcumuz sevgi bizim
Mutlak sevgiden geçer Bektaşîlerin yolu
Garez değil, kin değil; yürekleri aşk dolu

Bir Âdem'in oğluyuz, hor görme insanları
Öne çıkar, öncele şerefleri, şanları
Muhabbet gözüyle bak, on sekiz bin âleme
Sevgiyi mürekkep yap, kâğıda ve kaleme
Ahlâkla kıymet bulur, yenmez insanın eti
Her zaman muteberdir kulun halis niyeti
Nefretin fanusunu paramparça kırmalı
Sevdiğine aşkını yaşarken haykırmalı
Gönüller aydınlanır, muhabbet çerağında
Bir ömür eğleşmeli muhabbet durağında

Ulu pirlar vahadır, sevgisizlik çölünde
Ali'nin kokusu var aşk bağının gülünde
Bektaşîlik asalet, Yunusça bir duruştur
Muhabbet ikliminde şerri hayra yoruştur
Anlatılmaz, yaşanır âhîlerin ahlâkı
Cömertlik cilasıdır alınlarının akı
Gönüllere inşirah, can dergâhımız vardır
Binleri bir eyleyen aşk semahımız vardır
Sevdanın mektebinde aşk dersinden kaldık biz
Arı iğnesi değil, kovanlarda baldık biz

Sevgi bir zımparadır, yüreklerin pasına
Hoşgörü iyi gelir fitne kumkumasına
Hat bildirmeden evvel, kul haddini bilmeli
Yalnızca hakikatin önünde eğilmeli
Kardeşçe yoğrulmalı birliğin teknesinde
Güçlü yankı olmalı hakikatin sesinde
Bektaşî dergâhında iri olur yârenler
Ruhlar ölümsüzleşir, diri olur yârenler
Yürekteki sevginin yansıması yüzedir
Hacı Bektaş diyarı Anadolu gözedir
Hakikate ram olduk, pirimizi andık biz
Odur doğru pusula, sevgiye inandık biz